

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 144.

Syvende Session.

46de Møde.

Mandagen den 4de Februar.

(Fortsat.)

G. Winther: Det Forslag, jeg gjorde, om at henvise Sagen til Finantsudvalget, er kun gjort i Modsætning til det Forslag, som var fremkommet lige i Forveien. — Dersom dette var blevet frafaldet, skulde jeg ogsaa have frafaldet mit Forslag. Jeg kan overhovedet ikke indsee, at der er nogen Feil i at henvise denne Sag til Finantsudvalget, fordi den allerede har sat sig ind i Sagen. Det forekommer mig at maatte være i Sagens Interesse, at den kommer i de Hænder, der hurtigst kunne bringe et godt Resultat ud af den, og det er det, som foresvævede mig, da jeg foreslog at lade den gaae til Finantsudvalget, da jeg ellers maatte antage, at enten vilde Sagen falde bort af Mangel paa Tid, eller ogsaa vilde Arbejdet blive et Hastværksarbejde. Altsaa, hvis Forslaget fra den anden Side tages tilbage, skal jeg ogsaa frafalde mit, men, hvis ikke, saa maa jeg fastholde det, thi i saa Fald gjør dette dog den mindste Hindring af de 2 for Sagens Fremme.

Frolund: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke har tænkt paa, at det skulde blive et „Galopudvalg“, men at det derimod skulde være et almindeligt Udvalg, der behandlede Sagen hurtigst muligt. Det forekommer mig, at der er fremkommet saamange forskjellige Meninger, at Thinget vilde blive sat bedre Istand til at afgjøre denne Sag, naar der forelaa en Betænkning fra et Ud-

valg. Det har paa ingen Maade været min Mening at ville standse Sagens Fremme, og jeg troer heller ikke, at man behøvede at frygte dette, om man ogsaa lod Sagen gaae til et Udvalg.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) har Ordet.

H. M. Petersen: Jeg frafalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Høst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet.

Tscherning: Det har naturligvis tidligere været bragt meget under Dmtale, om det ikke skulde være nødvendigt at nedfatte et Udvalg paa dette Stadium af Sagen; men det har idetmindste været min Mening, at, hvis vi vilde undgaae det Herredømme, som Regjeringens Forslag, saaledes som det er kommet til os fra Landstinget, maa udøve her i Thinget under de stedfindende Forhold, saa maae vi komme til hurtigt at forhandle Sagen. Kommer den derimod til at foreligge seent, saaledes at vi vide, at vi enten maae kaste hele Loven bort — da der ikke er Tid til, at den kan komme tilbage til det andet Thing —, eller at vi maae antage den, som den foreligger, saa ere vi derved komne i en yderst forlegen Stilling. Jo tidligere vi her i Salen tilbebringe et Middel, som paa en heldbringende Maade modarbejder, hvad jeg troer er et uheldigt Forslag, desto større Nærlighed have vi for at undgaae det Uheldige ved at komme ind paa et System, som, saa-